

Pandula Attila***Fejezetek az „árpádsáv” zászló-lobogó, szimbólumok történetéből***

A magyar királyi címer sáv (vágás) változatának első ábrázolása 1202-ből ismert (Imre király aranybullája, itt oroszlánokkal).

A 13. század második felére datálható kigyópusztai csatton (amely kiváló forrása a korabeli fegyverzetnek, hadviseleteknek, szimbólumoknak) sáv (vágás) címer és zászló is látható.

Az egyetlen magyar heraldikai és vexillológiai kódexnek is tekinthető Képes Krónika ábrázolásain árpádsáv zászlók, címerek, fanfár-zászló, királyi sátor stb. is láthatók.

A magyar királyok lovagi tornaöltözete az Anjou-kortól kezdődően az árpádsáv motívummal ékesített.

Igen jellegzetes ábrázolás Pozsony várának legkorábbi képén megjelenő árpádsáv zászlók csoportja (15. század első harmada).

Mátyás király uralkodásának idején is használatos ez a motívum. Esetenként más uralkodói, illetve országos szimbólumokkal közösen.

A török elleni (16-17. századi) végvári küzdelmek során is gyakori ennek a szimbólumnak az alkalmazása. Így a korabeli huszár tárcsapajzsok egyik fő motívumaként szerepel. Hadizászlón (esetenként kiegészítésekkel, címer, kettős-kereszt) széles körben használatos.

A magyar királyok koronázásain is használatos az árpádsáv zászló.

Ez a zászlóforma a (fejedelmi) Erdélyben sem ismeretlen a 16-17. századokban.

A szimbólum „utóvirágzása” a kuruc korban következett be.

Ez a zászló megjelenik (a 18. század második felében készült) ún. Máriássy-féle bányász türelemüveg motívumai között.